

ціком „об'єктивно“ та без насильств. З урядових фондів пущено в оборот скільки мільйонів корон—це, щоб додати енергій громадському рухові виборщиків. Голоси виборщиків окуплюються sans être—майже як на базарі а в бржі Урядники та вагалі хто є на громадській службі—страшенно стероризовані. Словом терор та насилля—не рід ultra. Про не навіть буда вже внесена інтерпелляція до будапештського парламенту. Але мадярський уряд викручується од відповідальности за оці всі зловживання, посилаючи на автономію (sic) Хорватії та на локальність оцих виборів.

Але одначе, не зважаючи на всі махінації, баг Томашчй й на цей раз—вновь гачебно програр: у новому загребському парламенті більшости не матиме. Олже в перспективі знову, або роспуск сейму, або ex-lex.

Про результати виборів—напишемо справозданья після їх закінчення. Значачим тут же, що на виборах є присутній відомий англійський публіцист Viktor S ofus, автор дуже цікавих монографій про національне питання в Угорщині та про південно-славянське питання...

Прага 17—XII. 1911.

Н. В.

„Пруські марки“ й польська преса.

(Од власного львівського кореспондента).

Коли в „Kurjer Warszawski“ появилася відома ревеляція Раковського про залежність українського національного руху від пруського правительств, яке бупім-то підпірає його в антипольських і взагалі антиславянських цілях, всі органи польської преси в прелевую радістю почали передруковувати її „ревеляції“, причім одні так просто казали, що ті „ревеляції“ являються зовсім певним доказом того, що українство стоїть на пруській службі, а другі, хоч соромилася виразити так казати, все-таки хоч „між рядками“ кидали підозріння, що, мовляв, усе-таки в цій справі муисть „щось“ бути.

Таке становище зайняла польська преса тоді, коли трапилася нагода очертити український національний рух.

Тим часом склалося так, що „Kurjer Warszawski“, який роздобув і помістив „ревеляції Раковського“, і „Głos“, який взявся їх коментувати, під загрозою судового процесу, з яким виступив проти них д. Вячеслав Липинський, помістили відому заяву, яка не тільки зміняє всякі підозріння в особи д. Липинського, але посередно обезцінює також самі „ревеляції Раковського“.

Як же становище зайняла польська преса тепер? Чи так само, як тоді поспішила передруковувати її коментувати „ревеляції Раковського“, тепер поспішила понести своїм читачам про заяву „Kurjer'a Warszawskiego“ і „Głos'a“?

І далі, щоб переконати своїх читачів, що думка його правдива, п. Вячецький робить ловкий фокус своїми проворними руками і подає такий „фунт“:

поборювання українства—чому ні? Але сказати своїй публіці про компромітацію цих видумок—де там?!

Алже „пруські марки“ така вигідна аброя в боротьбі проти українства! Де ж можна її випустити з рук? І польська преса на українській території—а одним однісецьким виявчюком—промовчала всю справу.

„Dziennik Kijowski“, правда, сповістив свою публіку, що в Варшаві відбудеться судова розправа, бо певне думав, що вона дасть нагоду до нових нападів проти українства. Але коли побачив, як прикро для україншоєржів закінчився справа в Варшаві, замовк і ані словечком не асдав про те закінчення справи. Цього становище обурило чешськопольські елементи на Правобережній Україні і вони—як це мені відомо з певного джерела—шлють листи до редакції в запитанням, чому вона не сповіщає про закінчення справи. Та чи ці листи що допоможуть,—мала надія.

А в галицьких польських газет тільки одна Краківська „Nowa Reforma“ помістила відомлення про справу, всі ж інші газети зовсім її промовчали. Для характеристики цієї тактики польської преси в Галичині додам, що я враз же після закінчення справи обернувся в Варшаву з окремими листами до редакцій газет: „Czas“, „Nowa Reforma“ і „Narzędz“ у Кракові та „Gazeta Wieszna“, „Kurjer Lwowski“ і „Głos“ у Львові, звертаючи їх увагу на справу. Та ані орган „архієпископського українства“ помістив Краківської „Czas“, ані демократичні органи „Gazeta Wieszna“ та „Kurjer Lwowski“, ані органи польської соціально-демократії „Narzędz“ і „Głos“ не зважили за потрібне заговорити про справу. Справді, нащо шикати в галицькопольській публіці віру в „легенду“ про „пруські марки“, коли та віра помагає польським україноєржерам елементом держатись на своїй позиції?!

М. Лозинський.

3 газет та журналів.

В числі 12837 „Нов. Вр.“ добре вже відомий „інформатор“ галицьких справ в цій газеті, д. Ячечецький, описуючи львівські протести поляків з приводу відокремлення Холмщини, співняється між іншим на образі демонстрантами російського консульства у Львові. Одного з демонстрантів студента-поляка арештували і будуть судити за те, що він осквернив російського державного орла на консульстві. З приводу цього п. Ячечецький пише так:

„Студента оддали під суд. Але ми вже знаємо, що уявляє з себе польський суд в Галичині, коли діє про Росію, або про руських. Коли польську, що страждала в варшавському генерал-губернатора Скалана, судив краківський суд, то поляки, присяжні засідателі, виправдали шістьох земляку.“

І далі, щоб переконати своїх читачів, що думка його правдива, п. Ячечецький робить ловкий фокус своїми проворними руками і подає такий „фунт“:

„Зовсім по таких самих мотивах цими днями виступили з тюрми в Галичині студента Січеського, що бився з помістником Галицького графа Поточного. Галицькі українці-мезениці згодилися вести переговори з поляками тільки в тому разі, коли випустять на волю безгородного вбивцю, що зробив взаємну у службу полякам і мезеницям, бо він об'єд намістника-русофіла. А через те, що не можна було так просто випустити на волю арештанта, засудженого за вичи торгу, то зробили масковану втечу. Січеський тепер на волі, а поляки і мезениці можуть розпочати переговори про угоду.“

Трудно щось сказати про таке—щоб не сказати більше—глузування п. Ячечецького.

Т. Локоть в ч. 280 „Гол. Москвн“ пише, що коли в відомому циркулярі українців було зараховано в „виродити“, то це йому пок-залось дуже неладим і він так і сказав П. А. Столінну. Але покійний прем'єр відповів:

„так, це буда безумовна помилка. Я не знаю, як цей термін попав в циркуляр! У всякому разі, вживати його до українців неварто було! Проти етнографічного націоналізму уряд не може мати нічого. Ми боремось і будемо боритись з українством тільки тоді, коли воно буде поводитись антигосударственно.“

В „Кієвской Мысли“ (№ 389) з приводу цього „приванія“ Т. Локтя д. М. Враз пише:

„Така розмова буда в п. Локтя в апрілі 1910 року. Але, термін, попавши в циркуляр“ через якусь дивну „помилку“—можє через недогодлу департаментських кореспондентів, чи не правду? Локоть прикраву циркуляр про борюба з українською культурою, як „виродечецькою“. Через помилку“, але на тонкій підставі циркуляру, в 1910 році закрито Київську „Пресіту“, тусили Чернівцьську, заборонено катеринівський відкривати філію в Гуляй-Полі і т. д.“

Де стільки „помилочок“—вони тут, звичайно, далеко не всі, і зроблено це було на против першого року діяльности циркуляру і більша частина таких „помилочок“ стосується до того часу, коли п. Локоть вже певні поговорити в Столінні і покійний міністр вже певні сказати: „Це буда безумовна помилка!“ У всякому разі цього циркуляра неварто б вживати до українців.“

Ви уявіть собі тільки таку картинку—писав д. Враз на всюоу просторі Російської держави, від Чернігова до Никольська-Уртинського, відповідали циркулярно вї прем'єр на гінять і у Львів урні організації і заходи українців і на всюоу просторі Російської імперії тільки двох людей знає, що вся руйнівна праця засновується на „несоціальної омибці“, на „термін“, що подав невідомо як в циркуляр Цих двох людей—П. А. Столінні і Т. Локоть. І обидва мовчали і дивились на це непорозуміння. П. А. Столінні не поспішив одмінити, але виправити циркуляра, а п. Локоть, „сын малорусской втви русского народа“, як він пише про себе в „Гол. Москвн“, „любийши все малорусское“, людина, що пішла до голови уряду з спеціальною метою поговорити про „глубоко неудачний“ термін, як людина ралтом заспокілась і палцем од пальця не вдарила, щоб винести непорозуміння. Кричат повинні би п. Локоть, „стійте, панове, спійніться, тут непорозуміння, помилка, з якою згодились сам предсідатель ради міністрів! Але п. Локоть та в ці слова Столінні в тайних своїх серця аж до того часу, коли його свідчення вже не може бути провірено і коли для всяких догадок лишається широкій простір.“

В тому ж „Гол. Москвн“ Т. Локоть обіцяє й далі писати про українські справи. Почачимо, може й пояснить, чей за він держав в своєму серці цю велику тайну.

ДЕРЖАВНА ДУМА.

Закрите засідання 7 декабря.

Головою Родзьянко. Розглядається далі постатейно законопроект про зміну військового статуту.

Добіньський радить виключити статтю першу, що обмежує право військовопереходити в російське військо в друге—особам, що вже мають 15 років, до одбування військової повинности. На думку промовляв, в армію повинні вступати тільки ті, хто визнає себе за російського підданця.

Докладчик Протопопов висловлюється проти поради Добіньського і звертає увагу на поправки Гучкова, відповісти кидання жеребків. Комісія по обороні предлається до поради Гучкова, що до відновлення кидання жеребків.

Стаття приймається з поправкою Гучкова.

Приймається також порада Гучкова відновити ст. 10-у статуту про військову повинність. По цій статті на службу вступають всі по жеребку, який виймають один раз на все життя.

Особа, що витягнуто число жеребків, але одбувати військової повинности не повинні, заносяться в список ополченців.

Приймається ст. 2-а, по якій військовою повинність одбувають всі молоді люди, які до першого яаняря, слідуючого за призивом року, минає 21 рік.

Далі приймається стаття 5-а, яка встановлює, що набор новобранців повинні починатись 1-го октябрі і скінчатись 1-го ноябрі. В кілька випадках цей строк побільшується—починається 15 сентябрі і скінчатсь 15 яаняря.

Приймається також стаття 6-а, яка встановлює, що в військової часи черговий призив новобранців може починатсь, в Височайшого дозволу, раніш встановлених 5-ю ст. строків.

Потім приймається стаття 7-а, яка встановлює, що у флот набираються такі особи, які живуть не далеко від моря, або судючих річок.

Стаття 9-а встановлює строк одбування військової повинности в піхоті, і піші артілерії 3 роки, а в останніх частинях військо—4 роки.

Кропотов обороняє поправку трудовику, що до скорочення строку в усах частинях військо до 2-х років, а у флоті до 3-х років, з умовою, щоб там хто служить третій рік, видавали гроші.

Добіньський бере для прикладу отаковоще західно-європейської армії і прохає міністерство звернути увагу на той факт, що там хоча строк одбування військової повинности й меншій, але армія краща за нашу.

Начальник генерального штабу настоє, щоб статтю було прийнято в редакції комісії.

Поправка трудовику одкидається і стаття приймається в редакції комісії.

Далі приймається стаття 10-та, що встановлює строк служби у флоті 10 років, з них 5 років на дійсній службі і 5 в запасі.

Стаття 11-та встановлює, що той, хто вступив на службу до 1-го яаняря, або до 5-го февралія, рахується артіантам на службу а 1-го яаняря. Хто ж вступає в військо між 1-го яаняря і 15 февралія, рахується в 15 августа того ж року.

Опачініч постає проти загальноїперської розвертки і радить робити розвертку по губерніях, починаючи строк служби з 1-го февралія. Поправка Опачініча одкидається. Перша частина поправки Гучкова, що торкається ст. 11-, приймається.

Ставиться на обйркування друга частина поправки Гучкова про волянопередіяляющихся.

З поради Гучкова, за пізім часом, розглядання статуту припаяється.

Двері засідання відчиняються. Без обговорень приймаються всім висновки „оголасительной“ комісії по законопроектам, які викликали суперечки між Думою і Д. Радою.

Визнається бажаючо законодательна думка про реформу середньої школи. Законопроект про таку реформу передається для розглядання в думську комісію.

Без обговорень приймається 11 законопроектів, між ними, і законопроект про право городеським громадянам самоврядуванням встановлювати податки а домовласників, не зважаючи на те, чи вони цього хотять, чи ні, а також право вимагати обов'язкового приднання до городської канцелярії.

Приймається в редакції комісії законопроект про продовження сили за-

кону 2-го февралія 1906 року, що до зміни де яких постанов про державний промисловий податок.

ПО РОСІІ.

Ціркуляр тюремного управління. Головне тюремне управління розіслало губернаторам та градоначальникам ціркуляр, в якому звертає увагу на чоти втечі арештантів. Причину цьому тюремне управління вбачає в тому, що тюремна варта та адміністрація не додержується інструкції. Головне управління радить губернським властям наказати чинам тюремної адміністрації, що, коли будуть арештанти втекти по їх вині, винуватих будуть тягти до дисціплінарної і уговоної одповдальности і не будуть видавати призначеного за арештантські роботи жалювання.

(Р'єчь“).

Гіодор. Єсть відомости, що саратівський губернатор Стреммоухов надіслав міністрові внутрішніх справ відомости про ієромонаха Гіодора в справі дозволу видавати йому газету „Гром і молнія“. Губернатор визнає діяльність Гіодорову за шкодливу і рішуче протестує проти дозволу видавати Гіодорову газету „Гром і молнія“ в межах довіреної йому губернії. Проте Гіодор знову має од-вдати на цьому тижні міністра внутрішніх справ Макарова і буде домагатись, щоб проханья його задовольнили. Газетні відомости про те, ніби Гіодорові дадуть сан архимандрита, несправдлїві. Ніхто із ієрархів в сиво-ді такого питання не зіймає.

Адрес професорові Салазкіну. Слухачки жіночого медичного інституту недавно піднесли директорів інституту професорові Салазкіну адрес. Зробити це в будинковому інституту не довелос, і слухачки обрали депутацию, яка адрес піднесла професорові дома. В адресі в коротких і теплих словах вони висловлюють свій жал, що втерляли його, як учителя й директора. Адрес підписали більше 1000 слухачок. Салазкін щиро дякував їм.

(Р'єчь“).

Агітація Бобринського. У Вільні депутат Бобринський казав в російському зібранні передборюба агітаційну промову. Він казав, що перше сама влада допомогала сполученню західної окраїни; тепер національна політика дужа і край лищить руським. З поляками націоналісти та октябристи погодяться тільки тоді, коли вони арештують правів на по-крайшу. Що ж до євреїв, то на них треба зорганізувати „тихий погром“.

Кадети Бобринський визнає предателями народу. В зібранні були на той час архієпископ, чиновники, духовенство і дами. Праві вшанували Вобринського вчере, на яку завітав губернатор.

(В. П.“).

Спавоційні слідки вин. Єпископ таврицький Феофан звернувся в синод з проханям дозволити йому ввести склад виноградуних вин для достачання ними не тільки сво-ї, але й інших епархій. Кажуть, що це проханья синод задовольнив.

(Р. В.).

З учительського життя. Цардявська городська управа, не зважаючи на мільйонний городський бюджет, довго не видала жалювання вчителям городеських початкових шкіл. Через це одні з учителів мусять кредитуватися в дрібних крамарів, на всюоу перешлачувати, ніші, не маючи змоги кредитуватись, мусять бідувати. Перше жалювання видавали вчителям в городській управі. Коли ж учителі стали що дня приходити в управу і вимагати свое жалювання, управа роспорядилася, щоб жалювання вчителів початкових шкіл видавали через шкільну комісію. Тільки надііде 20 числа, вчителі і вчительки починають закидувати к місьоу проханья про видачу їм жалювання, але кожного разу мають одповідь—урава грошей не прислала. Через тиждень, через два після того вчителів оповіщають, що в шкільну комісію надіслано тисяч а шиторя грошей, але для вчителів 30 шкіл цієї суми не вистачить. Тоді на цю суму впоряжють лотерею. Вготовляють по цілоу шкільні білетики і починають розвагрити. Виграють шість-сім шкіл, останні мусять дождити другої черги.

(Р. В.).

Винчання і похорони. В Царявці в одній церкві було призначено вінчання якогось Лобанова. Молодий був уже в церкві, прийшла молоді. Півчі зустріла її концертном „Гряди, гряди“. Слідом за молодою в ту ж церкві і в ті ж двері увійшла похоронна процесія з труною і покійником. Священник о. Ушаков, що вінчав Лобанова, вінчання не припинив. В той час труну з мертвим поставили рядом а молодим та молодою і другий священник о. Смірнов почав правити панахиду. Похоронні співі перешлились з вінчальними. Молоду навіп мертву од страху внесли з церкви.

(Ю. З.).

ПО УКРАЇНІ У КИВІ.

В Українському клубі сьогодні в 8½ год. відбудеться чергова сесія вечірка. Відбудуться так ж і соціальські івправи.

Перед виборами в четверту Думу. Київські праві партії почали все більше і більше виявляти передборюба діяльність. Цими днями відбулось спільне зваідання крайніх монархич-

них організацій, на яку рішуче поставлено не входити зовсім в блок а кийвським клубом націоналістів та бувшим „Руськимъ собраниемъ“, бо вони „повірили“, війшвоюти в перед-виборчу угоду з октябристами. Такий чином міся прототєрєя Г. Я. Прозорова—в'єднати всі монархичні партії і союзницькі одділи в блок на час виборчої кампанії в четверту Думу, не мала успіху і крайні праві поставали виступати у Київі на виборах самостійно. Лідерами цих правих мають бути Розмітальський і Постній. Органом їх буде—„Двуглавий Орель“. На цьому зібранні постановлено виготовити самостійні кандидатів, як від першої, так і від другої курії. Де-які з докладчиків радили в крайньому разі, коли виайде в них невдача на виборах, подати свої голоси за кандидатів-поступи-цств, аби цим „насолити“ націоналістам, бо як, мовляв, пройнуть в четверту Думу самі ліви, то можливо, що уряд й розжене, як перших дві. Коли ж пройнуть націоналісти, четверта Дума може затвердити наставше парламентський лад в Росії.

З цього видно, що підчас виборів в четверту Думу у Київі в 1912 році буде велика гарячка, бо від кожної курії буде виставлено прийамні по три кандидати: одня, або два від поступовців, одня від націоналістів і одня від крайніх правих організацій.

Концерт на користь голодних. Хор студентів кийвського комерційного інституту дасть концерт 14 декабря в кузькомому зібранні. Частиг прибутков од концерту піде на користь голодних.

Зал-дор. Гімназія 18 декабря призначено доосвячення будинку з лізно-дорожної гімназії в присілку при станції Вірзула, південно-західної зал. дороги. Гімназія ця збудована коштом зал.-дор. службачих.

Чтуня про призначення І. Н. Дьякова. В городі ходить чутка, що І. Н. Дьякова призначено буде губернатором одної з центральних губерній.

Прибув чиновник особливих доручень при департаменті поліції С. В. Гагарін.

Демонстрація союзників. Поліція веде телер слідство про такий випадок.

6 декабря группа союзників душ а ста, на чолі а студентом Голубєвим і сином чиновника Вихровым спішились перед квартиру австрійського консульства на Кругло-Університетській улиці, співаючи: „Боже, Царя Храни“ та „Спаси, Госоди, люди Твоя“. Потім союзники наказали сторожеві вністи портрет Государя Императора. Сторож одмовився, сказавши, що не має права видавати добро в консульства.

На союзників звернула увагу городової. З двірчевого участка негайно приславо наряд поліції. Верховодив Голубєва і Вихрова арештовано і одведено в участок. Після того, як складено протокол, обох їх вичудено.

З приводу цього міністерство закордонних справ наказало подати детальні відомости про вчинену союзниками демонстрацію, бо австрійський консул позиває про все свій уряд, і той вимагає поясень.

Справа про натування в поліцейському участку. Вчора в кийвській судовій палаті розглядалась справа поліцейського урядника с. Солоненки Ф. Затулинтра і городових В. Затулинтра, П. Коваля, К. Судорженка і обчяного сторожа Е. Васильюка, яких обвинувачували за биття Є. Гринєва 2 февралія 1911 р. в солоненському поліцейському участку. 4 февралія Гринєв від побіи помер в кийвській Олександрівській лікарні.

Поліцейський урядник Ф. Затулинтра до суду утік. Судили 4 обвинуваченых. По справі було викликаво до 30 свідків.

Після розгляду справи суд признач винуватами городского В. Затулинтра і сторожа Васильюка, яких присудив на 3 місяці під в'єршт при поліції. Городового Коваля і Судорженка суд виправдав. Обороняв прис. пов. Б. А. Бєлявський.

Справа полк. Крестинського. Вчора в кийвському воєнно-окружному суді закінчилась справа бущого предсідателя бердявської військової комісії полк. Крестинського, обвинуваченого за хабаряцтво. Справа ця розбиралась в кийвському військовому суді ще в февралі. Тоді полк. Крестинського арештовано було на 1 р. і 4 м. тюрми. Тепер суд виправдав обвинуваченого по всім пунктам. Обороняв пом. прис. пов. Ратаєв.

Замах пограбувати поїзд. Вчора на ст. Підгородна (на Київщині) невідомі ачочинці положили на рельсн перед приходом поштового поїзда залізний брусь. В поїзді везено багато грошей. Є думка, що злочинці хотіли пограбувати поїзд.

Прибутков зал. дороги. По підрахунам головної бухгалтерії південно-зах. зал. дороги за першу половину 1911 року валового прибутку півд.-зах. дорога дала 45.000.000 карб. Приблизний відрахунок за рік дав колосальну цифру валового прибутку 84.000.000 карб. В мислуому 1910 р. зал. дорога дала 72.000.000 карб.

Нещастя з поїздами. Вчора в 3 г. дня біля ст. Немешаєво І* товарний поїзд № 809 наїхав на волейський поїзд № 92. Розбито 5 вагонів і паравоз.

Снігові замети. Вчора на багатьох участках південно-зах. зал. дороги почалося велика завершка. Поїзди,

ОПОВІСТКИ.

ЛІКАРЬ-ЛІКАРЬ!

ПРИТУЛОК ДЛЯ ПОРОДИЛЬНИЦЬ М. І. ДМИТРИЄВОЇ-ЛІНЧЕВСЬКОЇ

Зуб на л-карня Вр. ТЕТЕЛЬБАУМ, Прорина

Кабинет ЗУБНОГО лікаря Дем'яновича

КВАРТИРА? Готель "Україна"

ЛІВАЦЯ

Учень який скінчив 5 кл. гімназії шукає посади в якій небуд українській інституції

Всякі

Пам'ятайте! що на свята для потрібні купувати ГОДИННИКІВ, золоті, діамантні, срібні та мідні годинники

В ЕЛІСАВЕТІ

Український хліборобський часопис "РІЛЛЯ"

Виходить двічі на місяць книжками, дає багато практичних статей про хліборобство

Великий вибір українських книжок

Український хліборобський часопис "РІЛЛЯ"

Виходить двічі на місяць книжками, дає багато практичних статей про хліборобство

Великий вибір українських книжок

Український хліборобський часопис "РІЛЛЯ"

Виходить двічі на місяць книжками, дає багато практичних статей про хліборобство

Великий вибір українських книжок

Український хліборобський часопис "РІЛЛЯ"

Виходить двічі на місяць книжками, дає багато практичних статей про хліборобство

Великий вибір українських книжок

ОТКРИТА ПОДПИСКА на еженедільний фінансово-економічний і біржовий журнал

"БИРЖА"

ПРОГРАММА ЖУРНАЛА.

- 1) Дійствующі законоположення, распоряженія правительства, законопроекты, касающиеся бирж, банков, биржевых комитетов, акционерных, промышленных и др. предприятий.

ЖУРНАЛ ВЫХОДИТ ПО ВОСКРЕСЕНЬЯМ.

Подписная цена на журнал со всеми безплатными приложениями: на год—15 руб., на 1/2 года—8 руб., на 3 мѣс.—5 руб.

Торговое Дѣло

Абонементы № 1. За 4 руб. въ годъ подписчики въ 1912-мъ году получаютъ

Еженедѣльную газету въ 8-12 стр. съ послѣдними известіями о состояніи рынка и цѣнахъ на всѣ сельско-хозяйственные и фабрично-заводскіе продукты съ указаніемъ на оціночные повышеніе или пониженія.

Двухнедѣльный журналъ въ 16-ти страницъ, посвященный вопросамъ торговли и промышленности.

Ежемесячно издаваемый журналъ "Всѣмъ торговцамъ", посвященный вопросамъ торговли и промышленности.

Абонементы № 2. За 6 руб. въ годъ подписчики въ 1912-мъ году получаютъ

Ежемесячно издаваемый журналъ "Всѣмъ торговцамъ", посвященный вопросамъ торговли и промышленности.

Абонементы № 3. За 10 руб. въ годъ подписчики въ 1912-мъ году получаютъ

Ежемесячно издаваемый журналъ "Всѣмъ торговцамъ", посвященный вопросамъ торговли и промышленности.

Абонементы № 4. За 15 руб. въ годъ подписчики въ 1912-мъ году получаютъ

Ежемесячно издаваемый журналъ "Всѣмъ торговцамъ", посвященный вопросамъ торговли и промышленности.

Абонементы № 5. За 20 руб. въ годъ подписчики въ 1912-мъ году получаютъ

Ежемесячно издаваемый журналъ "Всѣмъ торговцамъ", посвященный вопросамъ торговли и промышленности.

Абонементы № 6. За 25 руб. въ годъ подписчики въ 1912-мъ году получаютъ

Ежемесячно издаваемый журналъ "Всѣмъ торговцамъ", посвященный вопросамъ торговли и промышленности.

Абонементы № 7. За 30 руб. въ годъ подписчики въ 1912-мъ году получаютъ

Ежемесячно издаваемый журналъ "Всѣмъ торговцамъ", посвященный вопросамъ торговли и промышленности.

Абонементы № 8. За 35 руб. въ годъ подписчики въ 1912-мъ году получаютъ

Ежемесячно издаваемый журналъ "Всѣмъ торговцамъ", посвященный вопросамъ торговли и промышленности.

Абонементы № 9. За 40 руб. въ годъ подписчики въ 1912-мъ году получаютъ

Ежемесячно издаваемый журналъ "Всѣмъ торговцамъ", посвященный вопросамъ торговли и промышленности.

Абонементы № 10. За 45 руб. въ годъ подписчики въ 1912-мъ году получаютъ

Ежемесячно издаваемый журналъ "Всѣмъ торговцамъ", посвященный вопросамъ торговли и промышленности.

Абонементы № 11. За 50 руб. въ годъ подписчики въ 1912-мъ году получаютъ

Ежемесячно издаваемый журналъ "Всѣмъ торговцамъ", посвященный вопросамъ торговли и промышленности.

Не до речі здавалося-б нам в книжці для дітей уживати і таких слів, як "прохость" (48) та "паршивець" (15).

На наш погляд не можна потаїти від дитини темного боку життя, не можна випакувати їй очі на убожество, лихо та горе, що падають серед нашого народу.

Театр і музика.

Ураїнський театр. Сьогодні в театрі М. К. Сидорового остання вистава п'єси Як. Гордіна—"Миреле Ефрос", виставі бере участь Л. П. Липицька.

На тім тижні, мабуть в четверг, перша вистава п'єси Як. Гордіна—"За синім морем".

Вечір учнів школи М. Лисенка. Сьогодні в народній аудиторії (Бульв. Кудр., 26) обудеться третій вечір учнів музич. драматичної школи М. В. Лисенка.

Театр "Соловцов". Сьогодні в театрі "Соловцов" бенефіс відомої артистки А. В. Токаревої, виставлено буде в першій разі комедія Г. Вара—"Наполеонъ и Жозефина" (кар'єра Наполеона), в якій бенефіціантка виступить в ролі маркітантки Ларозі.

Завтра остання вистава п'єси Л. Толстого—"Жанови трюмъ". Федя д. Павленков, Ліза—д-жа Жервбіс.

Городський театр. Сьогодні виставлено буде на користь неможлих курортюк оперу—"Русланъ". В театрі готуються до постановки нової опери М. Шолохова Іванова—"Ізм'їна".

Клуб "Огниво". В польському клубі—"Огниво" в суботу, 10 дек., обудеться музикальний вечір на користь неможлих учнів першої комерційної школи товариства учителів.

Вечері вистави відома українська артистка М. М. Старницька і відомі співачка національних пісень д-ка Беляева-Тарасевич, яка співатиме багато українських пісень.

Лист до редакції.

Високоповажавий Пане Редакторе. Дозвольте подати через Вашу шановну газету до відома громадянства грамотне справозданнтя концерта-балю Катеринославської "Просвіти", улаштованого 21 ноября в залі Англійського Клубу у Катеринославі.

Прибутки: Од продажу білетів—1063 руб. Од буету—29 р. 09 к.

Од продажу квиток, конфетти, шампанського—73 р. 68 к.

Од продажу гончарних виробів—26 р. 20 к.

Комісійні за продаж книжок, календарів і листовних карток—3 руб. 75 к.

Од продажу програм—6 р. Комісійні за продаж крму з б. українського рундуха—3 р. 69 к.

Од продажу ткацьких виробів—26 р. 70 к.

Бенефіші од п-ні Евещької (5 р.), д. Рубля (3 р.), п-ні Месарош (10 р. 90 к.), кв. Урусова (9 р. 80 к.), п-ні Поль (6 р. 40 к.), од рижних осіб (55 р. 39 к.) усього—90 р. 49 к.

Усього прибутку—1323 р. 60 к.

Видатки: Англійському Клубові за помешкання—188 р.

Оркестрові музик—40 р. Кобзарям—121 р.

Мониторів за установлення електр. світла—9 р.

Буфетові за прокат посуду і за вечерю кобзарям—24 р. 20 к.

Слугам і робітникам—31 р. 82 к. Друк анонсів по газетам—9 руб.

Улаштування кіосків—69 р. 82 к. Кот-льонні стрічки—2 р. 22 к.

Декорації—49 р. 41 к. Телеграмні кобзарям—8 р. 25 к.

Друк афіш, програмок, розлішювання їх—31 р. 00 к. Добродійні марки—60 р. 40 к.

року заробили добре. По других селах контора вже рохитувала возів, а в нас ще хоч селяне й звертались до контори Зайцева, щоб вона виплатила гроші за возку, але контора не авернула на це уваги.

У нас зараз з'явився агент парадного т-ва, що перевозить заробітчан в Америку. В Америці вель зарав уже два наших дядьків, які живуть там роки во-два. Обидва пожидали дома жінок; один, Джулай, хоч грошей прислав сот пять за два роки, а другий, Хведько Хоменко, ні листів не шле, ні грошей. Кажуть, що він в Америці оженився.

Останніми часами по селах дуже поширилися усілякі злочинства. З місьця тому в селі Симанівці пограбовано було крамаря Вихреста. Цей Вихрест має в селі два крамничі. Од з одної сімля торгавлі вертаєсь вчотирього сина. Коли це догонив його чоловік, забрав йому рота і пограбував 15 карб. На третій день поліція арештувала злочинця. Це був молодий хлопцеві з села Сущани Воцїховської.

Недавні у селі Людівночі украдено коно у Матвія Кулика. Одна пара стоїла 900 карб., а друга—200.

Тей ж ночі, по дорозі в Василівці ни в Білу Церкву, убито вавилівського жидка-крамаря і підводчика.

Другий крабж був такий: людинівський салдат вертаєсь додому. Коли це, не доходячи Вільшанки, нагнав його два дядьки; він попросивсь до їх підїхати і вискочив на віз. По дорозі дядьки заїхали в ярк і обібрали салдата, покинувши його в силі сорочці, а рот заткнули платком, щоб не кричав. На цясця зваду їх в пристав, який ував салдата до себе на бричку, а кучерові сказав іхати швидко, щоб нягнати злочинців. Іх нагнави за Вільшанкою. Пристав наказав їм стати, але вони почали стрїлять з револьверів. Пристав теж почав стрїлять, а як злочинці вистрїяли всі кулі, він дїгнав їх і наказав іхати у ставову квартиру в с. Трєбичині. Виявилось, що злочинці селяне з села Ставів.

Листування редакції. Передає № 4588. Статті з приводу "переляду поєми "Марія" Т. Г. Шевченка" були: в 169 ч. "Ради" за 1910 рік (Замах на Шевченка, стаття д. Василька) і в 172 ч. за 1910 р. (3 нашого життя, стаття д. Ефремова).

Від контори. До контори "Ради" надїшли жертви на допомогу голодним: Від учнів київ. учит. інститута—14 р. 40 к.

З попередніми (65 р. 52 к.) всього—79 р. 92 к.

Справочний одділ. Календарні відомості: П'ятниця, 9-го декабря. Пст. + Зачати св. Анни, св. Софрона, прп. Степана.

Починається зима у 1 г. 22 хв. дня. Сх. сон 7 год. 58 хв., зах сон. 3 год. 58 хв. Театр гор. вар. дову. "Миреле Ефрос".

Редактор В. Яновський. Видавець Б. Чикаленко.

"ДЗВІНОК" ілюстрована тижнева ДИТЯЧА часопись. Ціна для Росії 3 руб. Львів, ул. Міхняцького ч. 12, Австрія, Oesterreich

ОТКРИТА ПОДПИСКА на 1912 годъ на еженедельную, литературно-политическую и общественно-экономическую газету

"Майкопская Газета"

Газета издається по програмі більших краєвих газет. Обращая строго внимание на полную свѣдѣній изъ всѣхъ областей общественно-политической жизни—внутренней и внѣшней—"Майкопская Газета" ставитъ своей главной задачей обслуживание интересовъ всего Кубанскаго края и является газетой прогрессивнаго направления.

Газета имѣетъ собственныхъ корреспондентовъ: въ С.-Петербурѣ, Москвѣ, Киевѣ, Харьковѣ, Екатеринодарѣ, Армавирѣ, Баку, Парижѣ, Сант-Франциско и др. крупныхъ столичныхъ и торгово-промышленныхъ городахъ какъ въ Россіи, такъ и за границей.

Особое внимание удѣлено вопросамъ нефтепромышленности въ Майкопскомъ районѣ. Газета имѣетъ отдѣленіе въ центрѣ Майкопскаго нефтепромышленнаго района—ст. Ашперонской.

ВЪ ГАЗЕТѢ ПРИНИМАЮТЬ УЧАСТІЕ: Составъ редакціи: А. В. Гаджибековъ, О. Т. Коноваловъ (Н. Е. Додаевъ), И. И. Лузинъ (Эль), И. И. Муратовъ (Р. Сьверовъ), Г. К. Новиковъ (Реубетъ) и М. М. Сумцовъ (Ал. Сточаровъ).

Подписная плата на 1 годъ—6 р., на 6 мѣс.—3 р. 50 к., на 3 мѣс.—2 р., на 1 мѣс.—70 к. Отдѣльный номеръ 5 коп. Контора и редакція: г. МАЙКОПЪ, Кубанской области. Редакторъ-Издатель А. В. Гаджибековъ.

ДОПИСИ

(Од власнихъ корреспондентів). М. ГЕРМАНІВКА. Зима цього року почалась у нас дуже рано; перед Пилипом почав їти дощ, який склячився свїгом з морозом; зараз стоїть морозна погода, морози доходять до 12 градусів.

Ця вєгода сивнїла на який час усі роботи, головне возку буряків. На возів селяне цього

року заробили добре. По других селах контора вже рохитувала возів, а в нас ще хоч селяне й звертались до контори Зайцева, щоб вона виплатила гроші за возку, але контора не авернула на це уваги.

року заробили добре. По других селах контора вже рохитувала возів, а в нас ще хоч селяне й звертались до контори Зайцева, щоб вона виплатила гроші за возку, але контора не авернула на це уваги.

В УКРАЇНСЬКІЙ КНИГАРНІ

Кіїв, Вовківська № 8. Продаються такі книжки:

- Стефанія—ОПОВІДАННЯ. Ц. 70 коп. На крїжому папері Ц. 85 коп.
- Б. Грінченко. ЯКОЇ НАМ ТРІВА ШКОЛИ НАРОДНІ ВЧИТЛІ І УКРАЇНСЬКА ШКОЛА Ц. 4 коп.
- П. Свѣтос. ПІД СТЕЛЯМИ ДУМИ Ц. 5 коп.
- Д. Мордовець. КОЗАКИ І МОРЕ Ц. 40 коп.
- В ДЕРЖАВНІ ДУМИ Ц. 5 коп.
- А. Онощенко. ДО ІСТОРІЇ ЗЕМСЬКОЇ ШКОЛИ НА ХЕРСОНШИНІ Ц. 15 коп.

ОТКРИТА ПОДПИСКА на 1912 годъ на ГАЗЕТУ

"ПОДОЛІЯ"

Газета "Подолія" будетъ виходити въ 1912 году 3 раза въ недѣлю и издаваться по прежней программѣ: 1) Распоряженія Св. Синода. Правительственныя распоряженія. Распоряженія Подольскаго Епархіальнаго Начальства. 2) Передовыя статьи по современнымъ церковно-обществ. вопросамъ. 3) Статьи, касающіяся наукъ (исторіи, археологіи, этнографіи, статистики и др. образования, искусства, сельскаго хозяйства, прикладныхъ знаній и пр.). 4) Повѣсти, рассказы, стихотворенія. 5) Общія внутрѣннія известія. 6) Хроника мѣстной, епархіальной и общественной жизни. 7) Иностранныя известія. 8) Сообщенія священниковъ и др. лицъ по разнымъ вопросамъ, входящимъ въ программу газеты. 9) Обзорные повременныя печати, духовной и свѣтской. 10) Отзыви о выходящихъ книгахъ—духовныхъ и свѣтскихъ (библіографія).

ПОДПИСНАЯ ЦѢНА: Ст. дост. и пер. на 12 м.—7 р., на 11 м.—6 р. 50 к., на 10 м.—6 р., на 9 м.—5 р. 50 к., на 8 м.—5 р., на 7 м.—4 р. 50 к., на 6 м.—4 р., на 5 м.—3 р. 50 к., на 4 м.—3 р., на 3 м.—2 р. 25 к., на 2 м.—1 р. 50 к., на 1 м.—85 к. Безъ дост. и перес. на 12 м.—6 р., на 11 м.—5 р. 60 к., на 10 м.—5 р. 20 к., на 9 м.—4 р. 80 к., на 8 м.—4 р. 40 к., на 7 м.—4 р., на 6 м.—3 р. 50 к., на 5 м.—3 р., на 4 м.—2 р. 50 к., на 3 м.—2 р., на 2 м.—1 р. 30 к., на 1 м.—75 к.

Подписка принимается въ редакціи—Новый-Планъ, д. Киржицкаго, и въ конторѣ типографіи Св.-Троїцкаго Братства—уголь Бульварной и Торговой ул.